

Ein av teimum er Kári Bæk, sum meira enn tey flestu hevir sitt støði bæði í tí vokal og tí instrumentala. Kári hevir góðan kunnleika til eir kórsatsir, sum Vagn Holmboe hevir skrivað til føroyskar yrkingar. Í kórsatsum hjá honum sjálvum, eitt nú í »Og dansurin gongur« (T. N. Djurhuus), sum mundi vera áhugaverdasta framførslan á kórsteivnu tað eina árið herfyri, sýnir Kári sín førleika at taka við, har aðrir hava slóðað. Í nýggja verki sínum hevir tóna-skaldid loyst seg meira frá fyrimyndum, sjálvt um temata eru lög, sum aðrir eisini hava nýtt. Bæði leikandi og lurtandi munnu vera samd um, at tað við »Kvæði« hjá Kára Bæk er vunnið eitt stig framá í myndan av tónleiki við føroyskum eyðkenni.

Konsertin endaði við symfoniini í h-moll eftir Franz Schubert. Vakurt, avbera vakurt sum alt, ið streymaði av penninum hjá hesum geniala listamanni, sum fekk so alt ov fá ár til at lata frá sær av øllum tí, sum bylgdist í honum av tónlistarligum hugskotum. Men hendan symfoniin gongur jú undir heitinum »Hin Ófullfórda«, varð ikki liðug frá hondum Schuberts og hevir tí ongan finaludám yvir sær. Meira sannførandi høvdu lógvabrestirir verið at enda, soleiðis sum slík jubileumskonsert hevði havt tað uppiborið, dygdargóð sum hon var, um orkestrið hevði latið ganda-

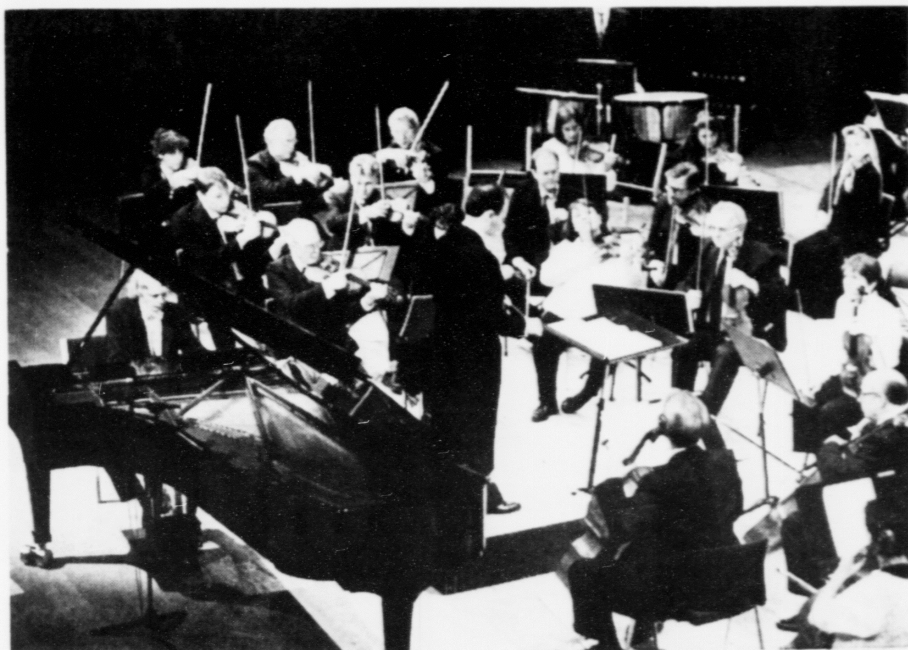
Jens Chr. Gutesen, sum saman við Hans Havelund og næmingum teirra, mannaðu torføra cello- og kontrabasbólkinn

kallin úr Nøreg havt seinasta orðið.

Hvussu er nú útlitið fram-efur hjá okkara symfoniorkestri? Fortreytin fyri einum føroyskum symfoniorkestri er musikkuskúlin við hansara spældandi lærarum og tí miðvisu undirvísing, ið har fer fram. Tað, at musikkuskúlin nú er undirmannaður, setir eisini sín dóm á orkestrið. Vit, sum starvast í musikkuskúlanum, kundu hesa ferð frást av at sløk helvtin av symfoniorkestrinum vóru musikkuskúlanæmingar. Soleiðis kunnu vit saman við Jens Chr. Gutesen og Hans Havelund vera errin av, at teir við sínum næmingum kundu manna ávikavist cello- og kontrabasbólkinn. John Gear tóktist hugna sær óført millum ikki færri enn 4 úrvaldar næmingar í messingkrókinum, bert fá sleppa fram at træblásarum, men eisini har sást og hoyrði tú næmingar hjá Ernst S. Dalsgarð og Martini Mouritsen, og millum fiðleikararnar vóru ikki færri enn 8, sum spældu saman við lærarum teirra Annette Nielsen, Claire Thomsen, Kanny Sambleben, Lis Havelund og Moniku S. Joensen. Kortini haldi eg, at tað var ein betri loysn, um vit fingur skipað fyri einum unglinga-symfoniorkestri og fingur sett teir 10–12 professionellu lærararnar aftrat, sum okkara tónleikalív hevir tørv á. Hetta eisini, tí at eitt Føroya Symfoniorkestrur skuldi helst latið hoyrt frá sær meira enn tær tveir ferðir um árið, sum síðvenja hevir verið.

Tað er gott, at okkara symfoniorkestrur fær tann styrk frá tí almenna, at tað eisini kann leita sær stuðuluttanifrá eftir tørvvi til hvørja einstaka konsert. Men hví ikki t.d. eina ferð um árið

Takkað verið tónleikaundirvísingini seinna árin ber nú til at fara undir stórframførslur sum hana sunnudagin

Álvora og yndi var yvir hesum ungu strúkarum

heinta dirigentuttanifrá? Vit eru heppin í Martini Mouritsen at eiga stak góðan musikara, sum eisini hevir sera gott handlag til orkestrurleiðslu. Men ivaleyst hevði hann eins væl og tey spældandi og tey lurtandi kennt tað sum besta íblástur innimillum at lænt onkrum av teim navnfáru orkestrurleiðarunum í útlandum dirigentpinnin. Í kórsanginum hava vit bestu royndir av slíkum, og Magne Synnevåg, sum saman við Kanny Sambleben tók stig til at stovna orkestrið, og sum læt seg yvirtala til saman við Boga Lützen at átaka sær leiðaraðbyrgdina, mælti heldur til at fáa professionellan dirigentuttan-

ifrá til at samansjóða orkestrið. Íslendingar, sum eru komnir ólíka longri enn vit á tónleikaøkinum, leita stöðugt burtur í lond at finna orkestrurleiðarar, sum kunnu tryggja leikarum sum áhoyrarum endurnýggjandi upplivingar.

Tað var sannur altjóða konsertdámur í Norðurlandahúsinum henda dagin. Mín vón til nýggju leiðsluna av hesum okkara mentunarmiðdepli skal vera tann, at húsið umframt framhaldandi at stuðla stovni sum Føroya Symfoniorkestri á besta hátt letur. okkum fáa enn fleiri dygdargóðar tónleikavitjaniruttanifrá. Hví t.d. ikki

eitt professionelt symfoniorkestrur ella eina operu annað hvørt árið? Kammar-nir bjóða til tað, og áhoyr-

ararnir hungra eftir tí.

Ólavur Hátun

ADC-Heilsølan

Láarvegur 14 - Tórshavn Tlf. 15828 - Fax 15893

ARBEIÐSHANDSKAR

tí øll endamálið – bæði á sjógvi og landi

Hús í Klaksvík

Húsin á Torvgøtu 18 á Bumshamri, tí lsølu. 4 kømur, 2 stovur, WC, baðirúm, kjallari og garaga.

Tlf. 56244 (millum kl. 17 og 19)

Viðvíkjandi uppboðssøluni av bókum úr búnum eftir Hans og Kate Niclasen, sum fram fór í Listaskálanum 30. oktober 1993

Orsakað av at fleiri og fleiri fólk venda sær til Føroya Landsbókasavn og ógvast og undrast, skal við hesum sigast frá, at stovnurin als einki hevir havt, hvørki við fyrireikingina ella við sjálva uppboðssøluna av bókunum at gera.

Føroya Landsbókasavn hevir ikki fingið nakran fyrispurning um hetta málið, hvørki frá Listafelagi Føroya ella frá Listaskálanum, og Føroya Landsbókasavn hevir á ongan hátt virkað sum ráðgevi í hesum máli.

Føroya Landsbókasavn
9/11-1993
Martin Næs